

aangeboden op

Niet te registreren

de e.a. inspecteur

afgeleverd aan:

afgeleverd aan:

referentie bestelling:

referentie bestelling:

CD nummer:

CD nummer:

RD nummer:

RD nummer:

bedrag:

datum:

bedrag:

datum:

VONNIS gewezen en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Antwerpen, op **TEN APRIL TWEEDUIZEND EN ACHT**

in openbare zitting **ZOALS IN KORT GEDING** van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, al waar zetelden:

L. Lambrechts, rechter, dd. Voorzitter

A. Bogman, adjunct-griffier.

In zake : AR nr. 07/4296/A

1. [REDACTED]
Marokkaan, zonder beroep, geboren te Beni Sidal (Marokko) op [REDACTED] 1980, ver
blijvende te [REDACTED]

2. [REDACTED]
Belg, zonder beroep, geboren te [REDACTED] op [REDACTED] 1984, wonende te [REDACTED]

eisende partijen

- persoonlijk aanwezig en bijgestaan door meester H. Wuyts loco meester [REDACTED] El Mouden
advocaat, kantoorhoudende te 2000 Antwerpen, Emiel Banningstraat 6.

tegen:

de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de stad Antwerpen, district Merksem,
gevestigd te 2170 Merksem, Burgemeester J. Nolfplein 1,

verwerende partij

- voor wie meester S. Heylen verschijnt loco meester C. Coen, advocaat, kantoorhoudend
te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 210A.

Gezien de stukken van het dossier van de rechtspleging zoals zij voorkomen op de inventaris ervan, ondermeer de inleidende dagvaarding dd° 28 juni 2007, de beschikking van 22 november 2007 in toepassing van artikel 747§2-3 van het Gerechtelijk Wetboek en de conclusies van de partijen.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten op de zitting van 17 maart 2008.

Gehoord S. Vandromme, substituut-procureur des Konings, in zijn mondeling advies.

* * *

De beslissing van 29 mei 2007 tot weigering om het huwelijk te voltrekken is hierop gebaseerd dat volgens de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand Antwerpen district Merksem, uit het geheel der feiten blijkt dat dit huwelijk er niet op gericht is een duurzame levensgemeenschap aan te gaan doch wel om Meneer een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen.

Meer bepaald wordt gewezen op:

- illegaal verblijf van Meneer
- gebrek aan afdoende kennis van persoonlijke gegevens
- tegenstrijdige verklaringen
- snelle gang van zaken.

Artikel 12 E.V.R.M. garandeert aan elke burger in principe het recht om in het huwelijk te treden, zodat de weigering een huwelijk te voltrekken uitzonderlijk dient te blijven. Principieel heeft ieder persoon het recht om te huwen overeenkomstig de nationale wetten die de uitoefening van dat recht beheersen. Dit recht is echter niet absoluut; artikel 12.2 E.V.R.M. laat de nationale wetgever toe om de uitoefening van dit recht te regelen, zonder het in substantie aan te tasten. Alleen het werkelijk huwelijk moet beschermd worden en niet het schijnhuwelijk.

De bewijslast terzake berust bij de Ambtenaar en twijfel dient in het voordeel van de toekomstige echtgenoten te spelen.

Illegaliteit is op zich uiteraard geen reden om een huwelijk te weigeren; doch kan in combinatie met andere belastende factoren wijzen op een schijnhuwelijk. Alsdan kan er belang zijn om de instelling van het huwelijk van zijn doel af te wenden om een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen dat verbonden is aan de staat van de gehuwden.

Waar de dienst voor Vreemdelingenzaken stelt dat het opportuun is om vingerafdrukken te nemen om na te gaan of Meneer niet onder een andere naam om een verblijfsvergunning gevraagd heeft, en dit niet gebeurd is, kan dit niet ten nadelen van eisende partijen spelen.

Het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel door het huwelijk volstaat op zichzelf niet om te besluiten tot een voorgenomen schijnhuwelijk.

daarnaast moet uit een geheel van omstandigheden blijken dat minstens één der echtgenoten niet de intentie had een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen. Dit gebrek aan intentie moet "kennelijk" zijn, wat betekent dat er redelijkerwijze niet aan mag getwijfeld worden.

Kern is hier de uiterst snelle gang van zaken.

Partijen ontmoeten elkaar voor het eerst 30 januari 2006, de relatie ontstaat een week later. Mevrouw raakt zwanger van Meneer, zij gaan samenwonen einde februari-begin maart. Hij vraagt haar hand in maart 2006, het kind wordt geboren oktober 2006.

Er zijn geen elementen om aan te nemen dat Meneer naar België kwam met het oog op een huwelijk om zo verblijfsrechten te verkrijgen; partijen verklaren dat hij meekwam omdat zijn familie, namelijk zijn neef, met wie hij in Spanje woonde, naar België verhuisde. Meneer woonde aanvankelijk bij deze neef in.

De relatie kwam tot stand op een normale manier; partijen komen elkaar tegen op een feestje waar Meneer samen met zijn broer gevraagd werd omdat deze broer de moeder van Mevrouw kent. Er kan bezwaarlijk van bemiddeling gesproken worden zoals bedoeld in de omzendbrief van 17 december 1999.

De uiterst snelle gang van zaken, die op zich niet ontkend wordt is mogelijk mede gevolg van het feit dat Mevrouw zeer kort na de kennismaking zwanger werd, waardoor een en ander in een stroomversnelling terecht kwam.

De tegenstrijdigheden in de verklaringen tussen partijen bestaan, doch zijn niet van fundamentele aard: het betreft enerzijds een situeren van feiten in de tijd, anderzijds kleine verschillen in de verklaringen die mogelijk gevolg kunnen zijn van vertaling van de verklaring van Meneer, waarbij nuances verloren kunnen gaan.

Ook is er een mogelijk tijdsverschil tussen feitelijk ergens wonen en juridisch ergens ingeschreven zijn.

Wat betreft de beweerd zwakke situatie van Mevrouw, deze heeft gestudeerd voor kok, doch blijkbaar haar diploma niet gehaald; dit stelt haar echter niet in een zwakke maatschappelijke positie om hieruit een verhoogd gevaar op het afsluiten van een schijnhuwelijk af te leiden.

Tegenover deze gegevens staat dat partijen thans twee jaar samenwonen, dat uit de relatie een kind geboren werd hetwelk door Meneer erkend is.

Er wordt door verwerende partij in besluiten gesproken over een gerechtelijk onderzoek tegen eisende partijen; hiervan worden echter geen details gegeven en eisende partijen verschenen vrij ter zitting.

Verwerende partij, op wie de bewijslast rust, slaagt niet in het bewijs van het bestaan van de intentie bij één van eisende partijen om een schijnhuwelijk af te sluiten.

Er is echter geen aanleiding om de Ambtenaar te veroordelen tot enige schadevergoeding aan eisende partijen.

De Ambtenaar heeft een hem wettelijk opgedragen taak uitgeoefend, met inachtneming van de nodige voorzichtigheid en zorgvuldigheid.

Het is niet omdat de rechtbank na een nieuwe afweging beslist dat de door de Ambtenaar weerhouden bewijselementen niet doorslaggevend zijn, dat tot een fout in hoofde van deze Ambtenaar zou kunnen besloten worden.

OM DEZE REDENEN

Wij, L. Lambrechts, rechter, dd. Voorzitter der Rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Antwerpen, zetelend zoals in kort geding, bijgestaan door A. Bogman, adjunct-griffier, uitspraak doende op tegenspraak.

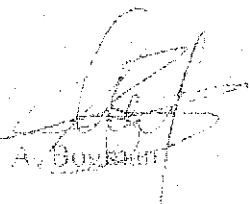
Verlengen de termijn van 6 maanden conform art. 165§3 B.W.

Verklaren de vordering ontvankelijk en gegrond.

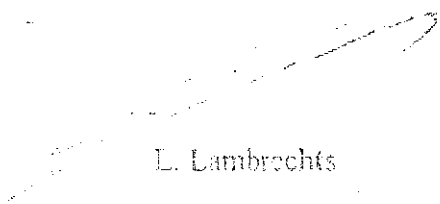
Vernietigen de beslissing van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand Antwerpen district Merkssem, van 29 mei 2007.

Veroordelen verwerende partij tot de kosten van het geding, door eisende partijen begroot en door de rechtbank vereffend op 177,44 euro dagvaardingskosten en rolstelling en 1200,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

Wijzen het meer en/of anders gevorderde af.

A. Bogman

L. Lambrechts